

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 144:

Forslag til lov om registrering af køretøjer.

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsat 25/1 2006. Første behandling 7/2 2006.

Betænkning 22/3 2006. Ændringsforslag nr. 1 af 28/3 2006 uden for betænkningen af skatteministeren (Kristian Jensen)).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af skatteministeren (Kristian Jensen).

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Forespørgsel nr. F 30:

Forespørgsel til justitsministeren:

»Vil regeringen redegøre for rækkevidden af EF-Domstolens miljødom (C-176/03) og regeringens holdning til denne, samt hvad regeringen har tænkt sig at gøre i den forbindelse?«

Af Rune Lund (EL), Line Barfod (EL), Majbrit Berlau (EL) og Per Clausen (EL).

(Forespørgslen anmeldt 9/2 2006. Fremme af forespørgslen vedtaget 21/2 2006).

Begrundelse

Rune Lund (EL):

Da den danske befolkning helt tilbage i 1972 skulle tage stilling til medlemskab af EF, som det dengang hed, var der jo argumenter både for og imod. Jasiden fokuserede meget på kød- og smørpriser. Men mig bekendt, selv om jeg godt nok først blev født 4 år senere, var der ingen på daværende tidspunkt, der havde en anelse om, at retspolitikken allerede fra 1972, dengang der blev stemt ja til EF, var en integreret del af Fællesmarkedet.

Miljøpolitikken lå dengang i 1972 i traktatgrundlaget som et af de formål, man ville arbejde for. Men senere har det vist sig, at dette formål, dette bredt formulerede formål, er blevet anvendt til at udvide EU's magt inden for retspolitikken.

Når resultatet af den såkaldte miljødom, som faldt den 13. september sidste år i 2005, hvor det netop blev slået fast, at retspolitik er noget, der hører ind under EU, var så overraskende, hænger det jo sammen med, at der fra 1972 og indtil denne dato ikke var nogen, som havde forestillet sig, at retspolitik allerede var inkluderet i EF-grundlaget fra 1972. End ikke EU-forfatningens forfattere, som man jo må forvente havde et rimeligt indblik i traktatgrundlaget, var faldet over den mulighed. Og der kan ikke herske tvivl om, at EU-forfatningens forfattere – nu er der jo stemt nej til forfatningen – og en række regeringsledere politisk set var villige til at overlade retspolitikken til EU. Det indgik som en del af den EU-forfatning, der nu er blevet stemt nej til.

Kl. 10.55

Afstemningerne i Holland og Frankrig henholdsvis den 29. maj og 1. juni betød jo, at EU-forfatningen blev lagt død. Det var et udtryk for et folkeligt engagement og et levende demokrati. Befolkningerne i de to lande havde afvej